

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 291/2024-12

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Petra Molnára (sudca spravodajca) a sudcov Petra Straku a Ľuboša Szigetiho v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľky [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpenej Mgr. Henrichom Schindlerom, advokátom, Skuteckého 33, Banská Bystrica, proti uzneseniu Správneho súdu v Bratislave sp. zn. 3Sf/24/2023 z 19. januára 2024 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľky a skutkový stav veci

1. Ústavnému súdu bola 16. apríla 2024 doručená ústavná sťažnosť sťažovateľky vo veci namietaného porušenia jej základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) uznesením správneho súdu sp. zn. 3Sf/24/2023 z 19. januára 2024 (ďalej len „napadnuté uznesenie“). Domáha sa ňou zrušenia napadnutého uznesenia a vrátenia veci správnenému súdu na ďalšie konanie. Zároveň žiada o náhradu trov konania.

2. Z ústavnej sťažnosti vyplýva, že sťažovateľka podala 8. augusta 2023 správnenému súdu žalobu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia Finančného riaditeľstva Slovenskej republiky č. 101719798/2023 z 10. júla 2023. Spolu s podaním žaloby navrhla, aby jej správny súd priznal odkladný účinok, čo odôvodnila tým, že okamžitým výkonom alebo inými právnymi následkami napadnutého rozhodnutia jej preukázateľne hrozí závažná ujma, značná hospodárska škoda či finančná škoda a že priznanie odkladného účinku nie je v rozpore s verejným záujmom. Zároveň poukázala na ekonomickú situáciu spoločnosti. Správny súd napadnutým uznesením návrh na priznanie odkladného účinku správnej žalobe zamietol.

3. Sťažovateľka argumentuje, že napadnuté uznesenie správneho súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, keď správny súd nesprávne aplikoval § 258 v spojení s § 185 písm. a) Správneho súdneho poriadku, pričom správny súd nepriznanie odkladného účinku správnej žalobe dostatočne neodôvodnil. Sťažovateľka tiež poukázala na rozdiely v rozhodovacej praxi správneho súdu, ktorý v obdobných právnych veciach založených na totožnom skutkovom základe priznal správnym žalobám odkladný účinok.

II.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

4. Zo samotného petitu, ako i odôvodnenia ústavnej sťažnosti vyplýva, že sťažovateľka namieta porušenie označených práv napadnutým uznesením správneho súdu (sp. zn. 3Sf/24/2023 z 19. januára 2024), hoci k ústavnej sťažnosti pripojila ako prílohu uznesenie správneho súdu sp. zn. 4Sf/28/2023 z 8. januára 2024.

5. Podľa § 45 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) je ústavný súd viazaný rozsahom a dôvodmi návrhu na začatie konania, ak § 89 tohto zákona neustanovuje inak. Viazanosť ústavného súdu návrhom na začatie konania sa prejavuje vo viazanosti petitom, teda tou časťou ústavnej sťažnosti, v ktorej sťažovateľ špecifikuje, akého rozhodnutia sa domáha, čím zároveň vymedzí rozsah predmetu konania pred ústavným súdom z hľadiska požiadavky na poskytnutie ústavnej ochrany. Vzhľadom na uvedené môže ústavný súd rozhodnúť len o tom, čoho sa sťažovateľ domáha v petite svojej ústavnej sťažnosti. Ústavný súd osobitne zdôrazňuje, že viazanosť ústavného súdu návrhom na začatie konania osobitne platí v prípadoch, v ktorých osoby požadujúce ochranu svojich základných práv a slobôd sú zastúpené zvoleným advokátom, tak ako to je i v prípade sťažovateľky. V zmysle uvedených východísk ústavný súd ustálil, že ústavná sťažnosť smeruje proti napadnutému uzneseniu správneho súdu vymedzenému v jej petite.

6. Podľa § 55 písm. b) zákona o ústavnom súde návrh na začatie konania je neprípustný, ak ústavný súd v tej istej veci koná.

7. Prekážka prv začatého konania (litispendencia) bráni tomu, aby na ústavnom súde prebiehali dve konania, prípadne viac konaní v tej istej veci. Totožnosť veci je daná pri zhode predmetu konania, skutkových okolností, z ktorých sa uplatnené právo vyvodzuje, a identity účastníkov konania.

8. Ústavný súd konštatuje, že v čase doručenia posudzovanej ústavnej sťažnosti prebieha na ústavnom súde konanie v tej istej veci. Sťažovateľka zastúpená totožným právnym zástupcom v ústavnej sťažnosti doručenej ústavnému súdu 8. apríla 2024 a vedenej pod sp. zn. Rvp 952/2024 sa na základe totožnej právnej argumentácie domáha vyslovenia porušenia identických práv podľa ústavy a dohovoru napadnutým uznesením správneho súdu.

9. Vzhľadom na zistenie, že ústavný súd v identickej veci sťažovateľky v čase doručenia ústavnej sťažnosti už koná, bolo potrebné predmetnú ústavnú sťažnosť sťažovateľky odmietnuť

pre neprípustnosť podľa § 56 ods. 2 písm. d) zákona o ústavnom súde v spojení s § 55 písm. b) zákona o ústavnom súde (obdobne napr. II. ÚS 203/2019, II. ÚS 203/2020).

10. Keďže ústavná sťažnosť sťažovateľky bola odmietnutá ako celok, rozhodovanie o ďalších návrhoch v uvedenej veci stratilo opodstatnenie, preto sa nimi ústavný súd už nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 28. mája 2024

Peter Molnár
predseda senátu